

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ע"א ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּבִיתָא יְעִיל וְאַתְתָּא תְּפִיק, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה.
דְּרִשׁוּ הָוָה בִּידְהָא לְאַפְקָא לִיהּ לְאוֹשְׁפִיזָא וְלֹא לְאַעְלָא לִיהּ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה מַה כְּתוּב בְּהַתְחֵלָה, וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בֹּא אִתָּךְ וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה וְגו'. כְּמוֹ
שְׁנֵתְבָאָר, שְׂבַעַל הַבַּיִת נָתַן לוֹ רִשׁוֹת לְהַכְנִס. אַחֲרַי כִּי הָאִשָּׁה אָמְרָה לוֹ לְצֵאתָ. בְּהַתְחֵלָה
נִכְנָס בְּרִשׁוֹת בְּעֵלָה, וּבִסְוֹף יֵצֵא בְּרִשׁוֹת הָאִשָּׁה. מִכָּאן לְמַדְנֵנוּ שְׂבַעַל הַבַּיִת יִכְנִס,
וְהָאִשָּׁה תּוֹצִיא. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה. שְׂרִשׁוֹת הַיְתָה
בִּידְהָא לְהוֹצִיא אֶת הָאוֹרָח, וְלֹא לְהַכְנִסוֹ.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּנִפְק יְהֵב מִתְנֵן לָהּ, בְּגִין דְּאִיהִי בְּבִיתָא וּבִיתָא בִּידְהָא. וְאֲנוּן מִתְנֵן דְּיְהֵב לָהּ בְּגִין
לְאַסְגָּאָה לָהּ רַחֲמִימוּתָא בְּבֵעֵלָה. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא אוֹרַח אֲרַעָא לְאוֹשְׁפִיזָא. (לְמִיָּהֵב בִּידָא
דְּבַעֲלָה כַּד נִפְק יְהֵב מִתְנֵן לְאַתְתִּיָּה וְלֹא בִידָהּ וּבְגִין כִּי כִיּוֹן דִּיָּהֵב לִיהּ מִתְנֵן) וְעַל דָּא
לְכַתֵּר דְּיְהֵב לָהּ מִתְנֵן לְאַסְגָּאָה לָהּ רַחֲמִימוּתָא בְּבֵעֵלָה (נ"א כִּיּוֹן דְּנִפְק יְהֵב מִתְנֵן וּנְכַזְּבוּן
בִּידָא דְּבַעֲלָה לְמִיָּהֵב לְאַתְתִּיָּה וּלְמַחְדִּי בַּהּ וְלְאַסְגָּאָה לָהּ רַחֲמִימוּתָא בְּבַעֲלָה, הָדָא הוּא

דכתיב ויקח מכל וגו' ויעל עולות במזבח, אליו מתנן דיהב בידא דבעלה בגין לאסגאה לה רחימותא בעלמא, ומכאן אוליפנא אורח ארעא לאושפיזא דיהב מתנן בידא דבעלה לאתתיה ולא בידהא, ועל דא ויעל עולות במזבח, קורבנא לדכורא לאסגאה רחימותא בבעלה ברכא ליה) בְּרָכָא לִיה, דְּכָתִיב וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת נָח וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ ורבו וגו'. ובגין כך כתיב, (משלי י) בְּרֶכֶת יי היא תעשיר. ודאי כמה דאיתמר.

תרגום לעברית

כיון שיצא, נתן לה מתנות, משום שהיא פכית והפית בידיה. ואותם המתנות שנתן לה, כדי להרבות אהבה אל בעלה. מכאן למדנו דרך ארץ לאורח [לתת ביד בעלה, כשיוצא נותן מתנות לאשתו, ולא בידה, ולכן, כיון שנתן לו מתנות]. ועל זה, לאחר שנתן לה מתנות להרבות לה אהבה עם בעלה. [נ"א: כיון שיצא, נתן מתנות ואוצרות ביד בעלה לתת לאשתו ולשמח עמה ולהרבות לה אהבה עם בעלה, זהו שכתוב ויקח מכל וגו' ויעל עלת במזבח, אלו מתנות שנתן ביד של בעלה כדי להרבות לה אהבה בעולם, ומכאן למדנו דרך ארץ לאורח שיתן מתנות ביד של בעלה לאשתו ולא בידיה, ועל זה ויעל עלת במזבח, קרבן לזכר, להרבות אהבה עם בעלה ברח איתו] בְּרָכָא אֱלֹהִים אֶת נָח וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ ורבו וגו'. ולכן כתוב (משלי י) בְּרֶכֶת ה' היא תעשיר. ודאי כמו שנתבאר.

טקסט הזהיר

ולא יוסיף עֶצֶב עִמָּה. רָזָא דְּכָתִיב בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה. עֶצְבוֹן עֲצִיבוֹ וְרוּגְזָא בְּלֹא נְהִירוֹ דְּאַנְפִּין. כִּד אֶתְחַשֵּׁי סִיְהָרָא וּבְרָכָאן לָא מִשְׁתַּכְּחִי. בְּעֶצְבוֹן סִטְרָא דְּרוּחָא אֲחֵרָא דְּאַמְנֵעַ בְּרָכָאן מְעֻלְמָא, וּבְגִין כֵּךְ וְלֹא יוֹסִיף עֶצֶב עִמָּה. וְדָא הוּא רָזָא דְּכָתִיב, (בראשית ח) לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה:

וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה - סוּד הַפְּתוּב בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה. עֲצָבוֹן - עֲצָבוֹת וְרָגֶז בְּלִי הָאֶרֶת פְּנִים. כְּשֶׁנֶּחֱשַׁכְתָּ הַלְבָנָה (מַלְכוּת) וּבִרְכוּת לֹא נִמְצְאוּת. בְּעֲצָבוֹן - צַד שֶׁל רוּחַ אַחֵר שְׁמוֹנֶעַ בִּרְכוּת מִהָעוֹלָם, וְלָכֵן לֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה. וְזֶהוּ סוּד הַפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ח) לֹא אִסָּף עוֹד לְקַלֵּל אֶת הָאָדָמָה.

טקסט הזהיר

וּמִוִּרְאֵאֲכֶם וְחִתְכֶּם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלִהְלָאָה יִהְיֶה לָכוֹן דְּיוֹקְנֵי דְבְנֵי נָשָׂא דְהָא בְּקִדְמִיתָא לֹא הָווּ דְּיוֹקְנֵי דְבְנֵי נָשָׂא. תָּא חֲזִי, בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית ט) בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ה) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. כִּיּוֹן דְּחִטּוֹ אֲשַׁתְּנוּ דְּיוֹקְנֵיהוּ מִהָהוּא דְּיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאִתְּהַפְּכוּ אֲנוּן לְמַדְחַל מְקַמֵּי חִיוּן בְּרָא.

תרגום לעברית

וּמִוִּרְאֵאֲכֶם וְחִתְכֶּם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלִהְלָאָה יִהְיֶה לָכֶם דְּמִיּוֹת בְּנֵי אָדָם, שְׁהָרִי בְּתַחֲלָה לֹא הָיוּ דְּמִיּוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם. בָּא רָאָה, בְּתַחֲלָה כְּתוּב (שֵׁם ט) בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם, וְכְתוּב (שֵׁם ה) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. כִּיּוֹן שְׁחַטָּאוּ, הִשְׁתַּנְּתָה דְּמוּתָם מֵאוֹתָהּ דְּמוּת עֲלִיוֹנָה, וְהֵם הִתְהַפְּכוּ לְפָחוֹד מִלְּפָנֵי חֵיוֹת הַשָּׂדֶה.

טקסט הזהיר

בְּקִדְמִיתָא כָּל בְּרִיָּין דְּעֵלְמָא זָקָפּוּ עֵינֵינּוּ וְחִמָּאן דְּיוֹקְנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה וְזָעֲאן וְדַחֲלִין מְקַמֵּיהּ. כִּיּוֹן דְּחִטּוֹ אִתְּהַפְּךָ דְּיוֹקְנֵיהוּ מֵעֵינֵיהוּ לְדְּיוֹקְנָא אַחֲרָא. וְאִתְּהַפְּךָ דְּבְנֵי נָשָׂא זָעִין וְדַחֲלִין קַמֵּי שְׂאָר בְּרִיָּין.

תרגום לעברית

בְּתַחֲלָה כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם זָקְפוּ עֵינֵיהֶם, וְרָאוּ דְּמוּת קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה וְזָעוּ וּפָחְדוּ מִלְּפָנָיו. כִּיּוֹן שְׁחַטָּאוּ, הִתְהַפְּכָה דְּמוּתָם בְּעֵינֵיהֶם לְדְּמוּת אַחֲרָת, וְהִתְהַפְּךָ שְׁבְנֵי אָדָם זָעִים וּפּוֹחֲדִים לְפָנֵי שְׂאָר הַבְּרִיּוֹת.

תא חזי, כל אנון בני נשא דלא חטאן קמי מאריהון ולא עברין על פקודי אורייתא. זיו דיוקנא דלהון לא אשתני מחיזו דדיוקנא עלאה. וכל בריין דעלמא זעין ודחלין קמיה. ובשעתא דבני נשא עברין על פתגמי אורייתא, אתחלה דיוקנא דלהון וכלהו זעין ודחלין מקמי בריין אחרנין, בגין דאתחלה דיוקנא עלאה ואתעבר מנייהו, וכדין שלטי בהו חיות ברא, דהא לא חמו בהו ההוא דיוקנא עלאה כדקחזי.

תרגום לעברית

בא ראה, כל אותם בני אדם שלא חוטאים לפני רבונם ולא עוברים על מצוות התורה, זיו דמותם לא משתנה מראיה הדמות העליונה, וכל בריות העולם זעים ופוחדים לפניו. ובשעה שבני אדם עוברים על דברי התורה, מתחלפת דמותם, וכלם מזדעזעים ופוחדים מלפני הבריות האחרות, משום שהתחלפה הדמות העליונה והעברה מהם, ואז שולטים בהם חיות השדה, שהרי לא רואים בהם אותה דמות עליונה כראוי.

טקסט הזוהר

ועל כך השתא כיון דעלמא אתחדש כמלקדמיו, בריה לון ברכה דא ושלטי לון על כלא, כמא דאת אמר וכל דגי הים ביידכם נתנו. ואפילו נויי זמא. רבי חייא אמר ביידכם נתנו. מקדמת דנא. דכד ברא קודשא בריה הוא עלמא מסר כלא ביידהון דכתיב ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'.

תרגום לעברית

ועל כך עכשו, כיון שהעולם התחדש כמו מקדם, ברכם את הברכה הזו והשליט אותם על הכל, כמו שנאמר וכל דגי הים ביידכם נתנו. ואפילו דגי הים. רבי חייא אמר, ביידכם נתנו - מקדם לכו. כשהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, מסר בידיהם את הכל, שכתוב ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח (תהלים לב) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל קָרָא דָּא בְרָזָא דְחֻכְמָתָא אֲתָמַר. דְּהָא תַנִּינָן בְּעִשְׂרָה זִינֵי שְׂבָחָא שְׂבַח דְּוֹד לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְחַד מִנֵּיהּוּ מִשְׁכִּיל. וְהוּא דְרָגָא חַד מֵאֲנוּן עֲשֶׂרָה. וְדוֹד אֲתָקִין גְּרָמִיָּה עַד לָא יִשְׁרִי עָלׇי הָאִי דְרָגָא.

תרגום לעברית

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח, (תהלים לב) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה. פָּסוּק זֶה בְּאֲרוּהּ, אֲבָל פָּסוּק זֶה נִתְבָּאֵר בְּסוּד הַחֲכָמָה. שְׁהֲרִי שְׁנִינּוּ, בְּעִשְׂרָה מִינֵי שְׂבַח שְׂבַח דְּוֹד אֶת הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַד מֵהֶם הוּא מִשְׁכִּיל, וְהוּא דְרָגָה אַחַת מֵאוֹתָן עֶשֶׂר. וְדוֹד הִתְקִין עֲצָמוֹ בְּטָרָם שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו הַדְרָגָה הַזֹּאת.

טקסט הזוהר

אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פָשַׁע, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָקִיל חוּבֵי וְזַכּוֹן דְּבָנֵי נָשָׂא דְּהָהוּא (ד'א כד ההוא) תִּיקְלָא דְּבִסְטָר חוּבִין מְסַתְּלָקִין וְאֲנוּן אוּחְרָנִין זְכִיִּין דְּאֲנוּן בְּתִיקְלָא אַחְרָא מְכַרְיַעִין לְתַתָּא דָּא הוּא נָשׁוּי פָשַׁע.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פָשַׁע, שְׁהֲרִי בְּשַׁעָה שֶׁהַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹקֵל חֲטָאִים וְזַכּוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁל אוֹתוֹ [ד'א כשאותו] מְשַׁקֵּל שֶׁבְּצֵד הַחֲטָאִים עוֹלִים, וְאוֹתָם הָאֲחֵרִים, הַזְּכִיּוֹת שֶׁהֵן בְּמִשְׁקָל אַחֵר, מְכַרְיַעוֹת לְמַטָּה - זֶהוּ נָשׁוּי פָשַׁע.

טקסט הזוהר

כְּסוּי חֲטָאָה בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא שְׁרִיָּא בְּעִלְמָא דִּיהָא מְחַפֵּיא דְּלָא יִשְׁלוּט עָלׇי מְחַבְלָא, כְּמָה דְּהָהּ לְנַח דְּכִסִּי לִיהָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מֵהָהוּא חֲטָאָה דְּאֲמַשִּׁיךְ עָלֶיהָ אָדָם עַל עִלְמָא. דְּכִיּוֹן דְּחֲטָאָה דָּא אֲנָגִיד אָדָם עַל עִלְמָא, שְׁאָר בְּרִיִּין שְׁלֵטָאן וּבֵר נֶשׁ דְּחִיל מִנֵּיהּוּ וְעִלְמָא

לֹא אֶתְקִין בְּתִקּוּנִיהָ. וּבִגִּין כֹּךְ כִּד נִפְק נַח מִתִּיבוּתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַכִּיהָ. דְּכַתִּיב
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו וְגו':

תרגום לעברית

כְּסוּי חֲטָאָה - בְּשַׁעָה שֶׁהָדִין שׁוֹרָה בְּעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה מְכַסֶּה שְׁלֹא יִשְׁלַט עָלָיו הַמַּשְׁחִית,
כְּמוֹ שֶׁהָיָה לְנַח שֶׁכִּסָּה אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאוֹתוֹ חֲטָא שֶׁהַמְּשִׁיךְ עָלָיו אָדָם עַל
הָעוֹלָם. שֶׁכִּיּוֹן שֶׁחֲטָא זֶה הַשְּׁפִיעַ אָדָם עַל הָעוֹלָם, שְׁאָר הַבְּרִיּוֹת שׁוֹלְטוֹת, וְכֵן אָדָם פּוֹחֵד
מֵהֶם, וְהָעוֹלָם לֹא הִתְקַן בְּתִקּוּנוֹ. וְלָכֵן כְּשִׁיָּצֵא נַח מִהַתְּכָה, בְּרָכוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁכָּתוּב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו וְגו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבּוּ. בְּהִנֵּי בְּרַכָּאן לֹא אֲשַׁתְּכֶחוּ נוֹקְבֵי, אֲלֹא אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו, אֲכַל נוֹקְבֵי לֹא
אָמַר קָרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַתֶּם כָּלְלָא דְדַכּוּרֵי

תרגום לעברית

וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבּוּ. בְּבִרְכּוֹת הִלְלוּ לֹא נִמְצְאוּ נְקֻבוֹת, אֲלֹא אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו, אֲכַל נְקֻבוֹת
הִפְסוּק לֹא אָמַר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאַתֶּם - כָּלְלָ שֶׁל הַזְּכָרִים וְהַנְּקֻבוֹת כְּאַחֵד. וְעוֹד, אֶת
נַח - לְרִבּוֹת אֶת אֲשֶׁתּוֹ. וְאֶת בְּנָיו - לְרִבּוֹת אֶת נְקֻבוֹתֶיהָ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.